

fremkomme nogen skattepligtig fortjeneste, uanset at aktionæren fra selskabet får udbetalt 500 000 kr. mere, end han har givet for aktieposten. Dette forekommer mindre rimeligt, når fortjeneste ved afståelse af aktier i øvrigt skal beskattes.

Under den gældende aktieselskabsbeskatning kan selskaberne ikke nedsætte deres aktiekapital ved tilbagebetaling til aktionærerne, uden at dette medfører en væsentlig forøgelse af selskabernes skattetilsvær. Selskaberne kan derfor ikke føle sig fristet til at henlægge hele overskuddet til reserverne og i stedet tilgodese aktionærernes interesser ved at nedsætte aktiekapitalen ved udlodning til aktionærerne eller ved at opkøbe egne aktier. Under den ny selskabs-skattelov har en nedsættelse af selskabets aktiekapital ikke større betydning for selskabets skattetilsvær. Hvis de af mindretallet stillede ændringsforslag gennemføres, er der grund til at befrygte, at en del selskaber vil søge at nedbringe aktionærernes personlige indkomstskat ved at erstatte udbytteudlodninger med gradvis indløsning af aktiekapitalen mod vederlag eller med opkøb af egne aktier.

Efter lovforslaget med det af finansministeren stillede ændringsforslag under nr. 14 vil det ikke være muligt at opnå skattemæssige fordele ved at foretage sådanne dispositioner.

Flertallet kan derfor som nævnt ikke tiltræde mindretallets ændringsforslag under nr. 12 og 13.

Det samme mindretals ændringsforslag nr. 17 samt mindretallets ændringsforslag nr. 4, 5 og 6 til forslaget til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v. går som anført i bemærkningerne ud på at opheve reglerne om, at aktieselskaber ikke skal svare særlig indkomstskat, men i stedet have deres særlige indkomst beskattet sammen med deres øvrige indkomst.

Når den særlige indkomstskat af personer er fastsat til 30 pct., skyldes det, at man har ønsket de beløb, der reelt er erhvervet igennem en årrække, men som kommer frem til beskatning i et enkelt indkomstår, beskattet med en procent, der nogenlunde svarer til den gennemsnitlige personskat. For selskabers vedkommende vil den gennemsnitlige skat, når man ser bort fra 2½ pct.-fradraget, svare til den almindelige

selskabsskatteprocent, og dette er baggrunden for de allerede gennemførte regler, som flertallet ikke finder anledning til at ændre.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan tiltræde de af finansministeren under nr. 1, 2, 5, 15 og 16 stillede ændringsforslag. Herudover tiltræder venstres medlemmer af udvalget de af ministeren under nr. 9 og 10 foreslåede ændringer, medens mindretallet som helhed selv stiller de under nr. 4, 12, 13 og 17 anførte ændringsforslag. Om indholdet af disse ændringsforslag og deres motivering henviser man til de ledsagende bemærkninger.

Mindretallet vil med hensyn til lovforslaget som helhed nærmere motivere sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Et andet *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan tiltræde de af finansministeren stillede ændringsforslag under nr. 1, 2, 3, 5, 9, 10 og 14-16, men stiller herudover de under nr. 6, 7, 8 og 11 anførte ændringsforslag.

Ændringsforslaget under nr. 6 tilsigter at begrænse fradragsretten for udgifter til salgsfremmende foranstaltninger, idet disse set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt nu har antaget et betænkeligt omfang. Medens man bl. a. gennem lovgivningen søger at tilskynde befolkningen til opsparing og mådeholdent forbrug, er det reklamens opgave at suggerere til størst muligt forbrug. Reklameindustrien lægger herved beslag på betydelige produktionskræfter, og en stor del af reklamen er ikke blot varefordyrende, men fuldstændig nytteløs for forbrugerne og for samfundet som helhed. Hvis en beskatning af de nævnte salgsfremmende foranstaltninger virker dæmpende på deres benyttelse, vil man opnå en økonomisk gevinst og en begrænsning af reklamens uheldige sociale og kulturelle virkninger.

Ved ændringsforslagene under nr. 7 og 8 foreslås dels ophævelse af retten til fradrag for visse gaveydelse, dels en ajourføring af lønmodtagerfradraget.

Endelig foreslås ved ændringsforslag nr. 11, at retten til fradrag for betalte personlige skatter skal bortfalde. Denne skattefradragsret har været et vist værn imod højere beskatning af de største indkomster,